

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 155/19

Λουξεμβούργο, 12 Δεκεμβρίου 2019

Απόφαση στην υπόθεση C-435/18
Otis κ.λπ κατά Land Oberösterreich κ.λπ.

Τα πρόσωπα που δεν δραστηριοποιούνται ως προμηθευτές ή αγοραστές στην αγορά την οποία αφορά μια σύμπραξη μπορούν να ζητήσουν αποκατάσταση της ζημίας που προκλήθηκε από τη σύμπραξη αυτή

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο παρέσχε σημαντικές διευκρινίσεις ως προς τη σχέση μεταξύ των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης και εκείνων του εθνικού δικαίου που διέπουν τις αγωγές αποκατάστασης ζημίας που προκλήθηκε από σύμπραξη, κρίνοντας ότι το άρθρο 101 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου το οποίο χορήγησε προνομιακά δάνεια στους αγοραστές προϊόντων τα οποία αποτελούν αντικείμενο της σύμπραξης μπορεί να ζητήσει την αποκατάσταση της ζημίας που προκλήθηκε από τη σύμπραξη αυτή.

Αφετηρία της εκκρεμούσης υπόθεσης ενώπιον του Oberster Gerichtshof (Ανώτατου Δικαστηρίου, Αυστρία) αποτελεί αγωγή αποζημίωσης ασκηθείσα μεταξύ άλλων από το Land Oberösterreich (ομόσπονδο κράτος της Άνω Αυστρίας, στο εξής: ενάγον) κατά πέντε εταιριών δραστηριοποιούμενων στην αγορά της εγκατάστασης και της συντήρησης ανελκυστήρων καθώς και κυλιόμενων κλιμάκων, η συμμετοχή των οποίων σε αντίθετες προς τον ανταγωνισμό συμπεριφορές στο πλαίσιο σύμπραξης είχε προηγουμένως διαπιστωθεί. Το ενάγον δεν είχε υποστεί ζημία ως αγοραστής των προϊόντων τα οποία αφορούσε η σύμπραξη. Αντιθέτως, η αύξηση του κόστους κατασκευής που προκάλεσε η σύμπραξη το ανάγκασε να χορηγήσει επιδοτήσεις, υπό τη μορφή προνομιακών δανείων με σκοπό τη χρηματοδότηση κατασκευαστικών έργων τα οποία αφορούσε η σύμπραξη, υψηλότερου ποσού απ' ό,τι θα χορηγούσε αν η εν λόγω σύμπραξη δεν υφίστατο, στερώντας του τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσει το ποσό της διαφοράς για άλλους, πιο επικερδείς σκοπούς. Πλην όμως, κατά το Oberster Gerichtshof, οι αρχές που διέπουν, στο εθνικό δίκαιο, την αποκατάσταση αμιγώς περιουσιακών ζημιών περιορίζουν την αποκατάσταση σε εκείνες μόνον τις ζημίες των οποίων την επέλευση είχε ως σκοπό να αποτρέψει ο παραβιασθείς κανόνας, πράγμα που θα μπορούσε να οδηγήσει σε αποκλεισμό της αποκατάστασης της ζημίας που υπέστησαν πρόσωπα τα οποία δεν δραστηριοποιούνται ούτε ως προμηθευτές ούτε ως αγοραστές στην αγορά την οποία αφορά η σύμπραξη.

Το Δικαστήριο, ερωτηθέν από το Oberster Gerichtshof περί της συμβατότητας ενός τέτοιου περιορισμού με το άρθρο 101 ΣΛΕΕ, υπενθύμισε καταρχάς ότι το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ παράγει άμεσα αποτελέσματα στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών και παρέχει μεταξύ άλλων σε κάθε πρόσωπο το οποίο έχει υποστεί ζημία που προκλήθηκε από σύμβαση ή συμπεριφορά δυνάμενη να περιορίσει ή να νοθεύσει τον ανταγωνισμό το δικαίωμα να ζητήσει αποκατάσταση, εφόσον υφίσταται αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της ζημίας και της παράβασης των κανόνων του ανταγωνισμού. Επιπλέον, το Δικαστήριο επισήμανε ότι οι εθνικοί κανόνες σχετικά με τις ειδικότερες λεπτομέρειες άσκησης του δικαιώματος αποζημίωσης δεν πρέπει να υπονομεύουν την αποτελεσματική εφαρμογή του άρθρου 101 ΣΛΕΕ.

Το Δικαστήριο έκρινε ότι η αποτελεσματική προστασία έναντι των ζημιολογώνων συνεπειών μιας παράβασης των κανόνων του ανταγωνισμού της Ένωσης θα θιγόταν σοβαρά αν το δικαίωμα αποκατάστασης της ζημίας που προκλήθηκε από σύμπραξη περιοριζόταν εξ αρχής στους προμηθευτές και στους αγοραστές της αγοράς την οποία αφορά η σύμπραξη. Όμως, στην υπόθεση της κύριας δίκης, ο περιορισμός που προβλέπει το εθνικό δίκαιο όσον αφορά την προς αποκατάσταση ζημία οδηγεί ακριβώς σε αποκλεισμό της αποκατάστασης της ζημίας που το

ενάγον ισχυρίζεται ότι υπέστη, λόγω του γεγονότος ότι δεν έχει την ιδιότητα του προμηθευτή ή αγοραστή στην αγορά την οποία αφορά η σύμπραξη. Ειδικότερα, δεν είναι αναγκαίο η ζημία που υπέστη το συγκεκριμένο πρόσωπο να συνδέεται ειδικώς με τον σκοπό προστασίας που επιδιώκει το άρθρο 101 ΣΛΕΕ, ειδάλως οι μετέχοντες σε σύμπραξη δεν θα υποχρεούνταν να αποκαταστήσουν το σύνολο των ζημιών που θα μπορούσαν να έχουν προκαλέσει.

Κατά το Δικαστήριο, το άρθρο 101 ΣΛΕΕ επιτάσσει να παρέχεται η δυνατότητα σε κάθε πρόσωπο που δεν δραστηριοποιείται ως προμηθευτής ή αγοραστής στην αγορά την οποία αφορά μια σύμπραξη, αλλά έχει χορηγήσει επιδοτήσεις, υπό τη μορφή προνομιακών δανείων, σε αγοραστές προϊόντων που διατίθενται στην αγορά αυτή, να ζητήσει την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη εκ του γεγονότος ότι, καθώς το ποσό των επιδοτήσεων ήταν υψηλότερο απ' ό,τι θα ήταν αν δεν υφίστατο η εν λόγω σύμπραξη, δεν μπόρεσε να χρησιμοποιήσει το ποσό της διαφοράς για άλλους, πιο επικερδείς σκοπούς. Τέλος, το Δικαστήριο διευκρίνισε ότι στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να κρίνει αν το ενάγον είχε ή όχι τη δυνατότητα να επενδύσει κατά τρόπο επικερδέστερο το ποσό της διαφοράς και αν το ενάγον είχε αποδείξει την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της εν λόγω ζημίας και της επίμαχης σύμπραξης.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582